

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1535/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ратко Иванов, адвокат из ..., против тужене „Хемијско-технолошке школе Врање“ из Врања, ради поништаја одлуке о избору кандидата по конкурс, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж1 7/25 од 05.02.2025. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж1 7/25 од 05.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж1 7/25 од 05.02.2025. године.

Образложење

По пријему тужбе ради поништаја решења директора тужене школе од 10.09.2024. године о избору кандидата по конкурс и одлуке школског одбора од 24.09.2024. године о одбијању приговора тужиле, Основни суд у Врању је донео решење П1 834/24 од 29.11.2024. године којим се огласио стварно ненадлежним за поступање и одлучивање у овој правној ствари и одлучио да се по правноснажности решења предмет уступи Управном суду, Одељење у Нишу, као стварно и месно надлежном суду.

Решењем Вишег суда у Врању Гж1 7/25 од 05.02.2025. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и наведено решење првостепеног суда је потврђено. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не

би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произилази да је институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен само за питања из домена примене материјалног права, и то уз испуњење додатних услова прописаних цитираном законском одредбом.

Испитујући испуњеност услова из цитиране законске одредбе, Врховни суд је размотрио разлоге на којима је засновано побијано решење и наводе изнете у ревизији који се односе на примену става заступљеног у пракси о стварној надлежности основног суда јер се заштита против одлука по расписаном конкурс за пријем у радни однос на неодређено време остварује тужбом у парничном поступку (а не тужбом у управном спору) и да се у конкретном случају ради о тужби у радном спору поводом заснивања радног односа, као и утврдио да је тужба поднета основном суду у складу са одредбама члана 1. Закона о парничном поступку и члана 22. став 3. Закона о уређењу судова, након почетка примене Закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник Републике Србије“ бр. 129/2021), којим је у поступку избора кандидата уведена новина (члан 154). Међутим, Врховни суд је оценио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије. Побијано решење је донето применом процесноправних норми, а институт изузетне дозвољености ревизије није предвиђен за разматрање питања из области процесног права.

Примена института изузетне дозвољености ревизије је резервисана само за питања из домена примене материјалног права. Наводи ревизије односе се на питање надлежности које спада у домен примене процесног права. Зато, нема услова да се применом члана 404. ЗПП дозволи одлучивање о ревизији тужиље.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 420. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о стварној надлежности суда. Како се не ради о решењу којим се поступак правноснажно окончава, то ревизија није дозвољена применом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку. Недозвољену ревизију Врховни суд је одбацио, решењем донетим применом члана 413. и 420. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић